

הדר פרק ששי עירובין

מספרות תש"ט
עם הוספות

הגהות הב"ח

גלוין תש"ס

ליקוטי רשות

הה שאותם מוציאין והכינוי
והדר מפיק איה לא אסר
כל נגנין דמקון לאסנה שם טהרה. תרגובא.
וירוחבב נגנין דמקון עטווים נגנין וטהרה. ל

נורב מוד אדובתייה, מלך
סתמג'ן צומקhn ק' קויס
hn מצעןן וחוורן ומפטני
לאוכסיא ונבל נס לנטם
וניתיב מרד בדוכתיה ניבטיל להו לדידיה
ונגידרו אנחו ניבטיל ליה למך דהא אמר
רב⁶ מבטלי וחוזין ומפטלי אין בא
כשטעואל סבירא לי אמר⁷ אין מבטלי
וחוזין ומפטלי ולאו חד טעמא הוא מ"ט
אין מבטלי וחוזין ומפטלי לא משום
דכיזן דבטלה לרשותה אסתלק ליה מהכא
לנמרי והוה ליה כבן הצר אחרה ואין ביטול
רשיות מוחץ לחצ' מוד נמי לא ניבטיל החט
היינו טעמא כי היכי דלא ליהו מלטה
דרבןן בחוכה ומפטלי ושמואל אמר אין
מפטלי וחוזין ומפטלי למא רב ושמואל
בפלוגתא דרבנן ור' אליעזר קא מיפלני דרב
דאמר כרבנן ושמואל דאמר כר' א אמר לך
רב אנה דאמרי אף לרב אליעזר עד כאן לא
קאמר רב אליעזר החט המבטל רשות חצירו
רשיות ביתו⁸ ביטול משום⁹ דבביה ולא הצר
לא דידי' אונשי אבל לעניין איסחלווי מי
אמר ושמואל אמר אנה דאמרי אפי' כרבנן
עד כאן לא קאמר רבן החט אלא מאי
דבטיל בטיל ודלא בטיל אבל מאי
דבטיל מואה איסטלק לנמרי אמר רב אהא
בר חנא אמר רב ששת כתנאי¹⁰ מי שנתח
רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר
דברי ר' מבי יהודה אומר במזיד אוסר
בשוגג אינו אוסר מאי לאו בהא קמיפלני
דמר סבר מבטלי וחוזין ומפטלי אין אמר רב אהא
אין מבטלי וחוזין ומפטלי¹¹ אמר רב אהא
בר תחליפא משמיה דרבא לא דכ"ע אין
מפטלי וחוזין ומפטלי והכא¹² בקנסו¹³ שוגג אטו
אטזנו מזיד קא מיפלני מס' קנסו שוגג אטו
מזיד ומר סבר לא קנסו שוגג אטו מזיד רב
אשי אמר רב ושמואל בפלוגתא דר' א' ורבנן
קא מיפלגי: אמר רבן גמליאל מעשה בצדוק
אחד שהוה דר עמנו: הצדוק מאן דכר
שםיה חסורי מיחסרא והכى קתני הצדוק הרוי
הוא בכרי' ורבן גמליאל אמר: הצדוק
איינו בכרי' ואמר רבן גמליאל מעשה
בצדוק אחד שהיה דר עמנו מבוי בירושלים
ואמר לנוABA מהרו והוציאו את הכלים
למבוי עד שלא יוצא ויאסר עליכם והתニア
הדר עם בכרי' הצדוק וביתוס הרוי אלו אסרים
עליזו (רבן גמליאל אמר הצדוק וביתוס אין
אוסרין¹⁴) ומעישה הצדוק אחד שהיה דר
עם רבן גמליאל¹⁵ מבוי בירושלים ואמר
להם רבן גמליאל לבני בני מהרו והוציאו
שאתם מכניםין עד שלא יצא התועב הזה
לו לכם דברי רבי מאיר רבי יהודה אמר בלשון
הו יוציא עד שלא תחשך ויאסר עליכם¹⁶ אמר מר הז
אחתועב הזה ויאסר עליכם למיומא דכי מפקח

נויים נטעה לטעיל לנו נויתיב מרד אדוכתיה. לדלקת מלכיה
ללא: שפצענו רצוףן אין לך טיס פיטר. אין מפטלן ומוולין ומגעלן דה
ו שוגג לאו מעד עעלמא^ט אין מפטלן והוורין ומפטלן אין מפטלן
לעבמו כי כוס האקל הילן לאו לפט פטן פטן מלודומיא וונבל לאס לפט פטן
נויים מר ברוכתיה ווינטיל להו לדידחו
וניחדרו איניהו וניבטו ליה למור דהא אמר
רב^ט מפטלן והוורין ומפטלן אנא בהא
בשומאל סברא לי דאמר אין מפטלן
והוורין ומפטלן ולאו חד טעמא הוא מ"ט
אין מפטלן והוורין ומפטלן לאו משום
דכון רבטליה לרשותה אסתלק ליה מהכא
לגמורי והוורין ומפטלן לאו ניבטיל החט
רשות מהצ' להצ' מר נמי לא ניבטיל החט
היינו טעמא כי היכי דלא ליהו מלטה
דרבען בחוכא ואטוללא^ט גופא. רב אמר אין
מפטלן והוורין ומפטלן לימה רב ושמואל
בפלוגתא דרבנן ור' אליעזר קא מיפלני דרב
דאמר ברבען ושמואל דאמר בר"א אמר לך
רב אנא דאמרי אפי' לרבי אליעזר עד כאן לא
קאממר רב כי אליעזר הרת המבטיל רשות חצירו
רשות ביתו^ט ביטול משום^ט דרבנית בלא הצ'
לא דידי' איניש אבל לענן איסתלהקי מי
אמר ושמואל אמר אנא דאמרי אפי'ו רבנן
עד כאן לא קאממר רבנן החט אלא מאי
דבטיל בטיל ודלא בטיל לא בטיל אבל מאי
דבטיל מיהא איסטלק לגמורי אמר רב אהא
בר חנא אמר רב ששת בתנאי^ט מי שנtan
רשותו והוציא בין בשוגג בגין בזוויד אוסר
דברי ר"מ רב יודה אמר בזוויד אסור
בשוגג אינו אוסר מאי לאו בהא קמיפלני
דמור סבר מפטלן והוורין ומפטלן אמר רב אהא
אין מפטלן והוורין ומפטלן^ט אמר רב אהא
בר תחליפא משמיה דרבא לא דכ"ע אין
מפטלן והוורין ומפטלן והכא^ט בקנוס^ט שוגג
אטז כוזיד קא מיפלני מ"ס קנסו שוגג אטז
בזוויד ומור סבר לא קנסו שוגג אטז בזוויד רב
אשי אמר רב ושמואל בפלוגתא דר"א ורבנן
קא מיפלני אמר רבנן גמליאל מעשה בעזוקי
אחד שהוויה דר עמנו: צדוקי מאן דבר
שםיה הסורי מיחסרא והכ' קתני צדוקי הרוי
הוא נכרי ורבנן גמליאל אומר צדוקי
אינו כנברי ואמר רבנן גמליאל מעשה
בצדוקי אחד שהוויה דר עמנו מבובי בירושלים
ואמר לנו אבא מהרו והוציאו את הכלים
למבוי עד שלא יציא ואמר עליכם והתניא
הדר עס נכרי הצדוקי וביתוסי הרוי אלו אוסרין
עליו (רבנן גמליאל אמר הצדוקי וביתוסי אין
אוסרין^ט) ומעשה בעזוקי אחד שהוויה דר
עם רבנן גמליאל^ט מבובי בירושלים ואמר
להם רבנן גמליאל לבני בני מהרו והוציאו
שאתם מכנים עד שלא יציא התועוב הזה
ולכם דברי רב מair רבי יהודה אומר בלשון
נא התועוב הזה ויאסר עליכם למיינרא דבי מפקי אי
או עד שלא תהשך ויאסר עליכם אמר מר הוציאו

נָא מַיִי פְּגַע מִשְׁלֹכוֹת
עֲלֵינוּן קָלֶה וּוְמָגָג
צָס נָוָטָע תְּוָעָל קַי צָפָה
קָמַע פְּה :

רביינו חננאל

אי כר"מ אפי' בא' מבל אישורין נמי. וס"ע מייל נסילו גנגולות נפ' ע"ד ממש (ר' ג') מיחד לבדר מהל מיחד נכל סטולס כלול נכל ר' ג' ומילא נפ' וס' צולר (פאלין ז' ט). גדי פלונגה לדכוי ולכטן נטלות לאכענין ולכטן מהו כטב גדי למוקומי רגע קר' יוקי לדמעו כסוס נפ' ע"ש עד בריט'א מא דיריך פ' הירושלמי שיתו על פירוש בכח' אני עשות בטבעת שנות שוואה ואנ' אמר חומרת ואנו צולן גדי שהוציא מבוזע בפ' מהוז אינן יכול לבל' (אה"ב): [ג] ע"ש דוחתן איזיא אע"פ נשוי צודקים הוא מתייחסת אין הפורשין ולען דבשאצון בימינו פרק א' דף ט' י"ב ודס' מראת בלשון זו (גלוין), אבמת כל הדובי אריה בווש' כונסתה במא' ע"ש המהרשלאן בדביר' שכמי הנראה מהר' הכהן גאג' מא' (ומוטס דשם אידי בעזדקם עצם) ומשמעו מגההו החיבור כדשאצון ביום פוך שבנת ימיים (ועי' דק' ס' שחבת על הגהה הכרהיש' קלפנינו "היה" לא הגה אותו צדי הגה ברורה זו ובוקי

